

ת"ד 1612/03/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו ריא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 1612-03-09 מדינת ישראל נ' אבו ריא
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

נגד
מוחמד אבו ריא

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת נזק לרכוש, חוסר זהירות ואי שמירה על ימין בדרך צרה.

2. על פי כתב האישום בתאריך 13.01.09 בשעה 23:45 לערך, נהג הנאשם רכב מסוג פרטי תוצר אודי מ.ר. 6358418 בסח'נין מכיוון דרום לכיוון צפון כללי מכיוון מגרש הכדורגל לכיוון הבניין של איכות הסביבה.

אותה שעה נהג חידרי אחמד ת.ז. ***** (להלן: "נהג מעורב") רכב מסוג משא סגור תוצר ניסן מ.ר. 2226516 (להלן: "רכב מעורב") בסחנין מכיוון מערב לכיוון מזרח כללי משמאל לכיוון נסיעת הנאשם.

על פי כתב האישום, הנאשם נהג בחוסר זהירות בכך כשהגיע לעקומה מימין לנהג המעורב לא שמר על הימין, חוסר זהירותו של הנאשם מתבטא בכך שלא שמר על הימין בפניה ימינה ובכך גרם לתאונת דרכים.

כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם נהג מעורב ועוד שני נוסעים ונזקקו לטיפול רפואי וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

4. פרשת התביעה:

א. עד התביעה מר **חיאדרי אחמד** העיד בפניי וטען כי במועד האירוע, היה בדרכו חזרה מהפארק בסכנין ובמקום בו נסע לא היתה תאורה. כמו כן, מסר את הדברים הבאים:

"הכביש צר מאד בקושי נכנסים שני רכבים ביחד, הייתי בירידה, היה על הכביש מחלוטה וניסיתי לבלום הרכב שלי גלש לרכב של מוחמד, לא היה לי איפה לברוח כי הכביש צר מאד ויש ואדי משני הצדדים... אני נסעתי ישר, יש זווית של 90 מעלות, הרכב השני בא בעקומה, הוא רצה להיכנס לכביש שאני נסעתי בו, אני בלמתי כדי לא להיכנס בו ואז הרכב גלש אליו" (עמ' 6 לפרו' הישיבה מיום 6.6.10, שור' 8-2).

בחקירה הנגדית השיב כי הכביש היה מכוסה בחלקו בחצץ וכשבלם רכבו גלש אל רכבו של הנאשם: "כשבלמתי הרכב החליק לכיוון הרכב השני" (שם, שור' 21-20).

מהירות נסיעתו כפי שמעיד מר חימדרי עמדה על 50-60 קמ"ש.

ב. הנוסע שישב לצידו של מר חימדרי, מר מוסא זבידאת העיד בפניי, כי מהירות נסיעתם עמדה על 70 קמ"ש לערך. בנוסף, העיד ביחס לרכבו של הנאשם:

"הוא בא מלמטה, רצה להיכנס בכביש שלנו, הוא לקח את כל הסיבוב ונכנס בנו, הוא חתך את הסיבוב, לא לקח את כל הסיבוב במסלול שלו. אנחנו עדיין היינו במסלול שלנו" (עמ' 12 לפרו' ישיבת 31.3.11 בשור' 19-17).

לטענת מר זבידאת רכבו של הנאשם כבר נכנס למסלול הנסיעה בו נסעו, בטרם שהספיקו לבצע פניה.

ג. דו"ח הבוחן נערך על ידי רס"מ ליאור חכמון (להלן: "הבוחן") שהגיע למקום התאונה וערך את עיקרי המסמכים בתיק זה.

מסקנתו המקדימה הינה כי שני הנהגים אשמים בתאונה זו. חלקו של הנאשם בתאונה הוא כי לא שמר על הימין בעקומה.

תנאי המקום ומצב הכביש

בסעיף 4 לדו"ח הבוחן (ת/4) התרשם הבוחן, כי "הכביש משובש, צר עם בורות, מתחבר לכביש כורכר מימין".

בסקיצה שנערכה על ידי הבוחן בחלק ההערות נכתב על ידו כי מצוי במקום התאונה מטע עצי זית: "למרות שדה הראיה הלקוי מעצי הזית ניתן להבחין באורות מתקרבים גם למרחק של 50 מטרים לערך, כאשר הרכב נמצא 20 מטרים לפני הפניה לשני הכיוונים" (ת/2).

כמו כן, התייחס הבוחן גם בעדותו למטע הזיתים המצוי במקום וטען כי אם אורות הרכבים דולקים ניתן להבחין בהם והוסיף: "**המקום בעייתי, הכביש אמנם משובש אך מספיק רחב.**" (שם, בשור' 20).

בעדותו מתייחס הבוחן לטענת הנהג המעורב, מר חיאדרי, כי היה חצץ על גבי הכביש ומשיב: "**אם היה הייתי מתייחס לכך. לא כתבתי, סימן שלא היה.**" (עמ' 10 לפרו' ישיבת 31.3.11, בשור' 11).

בלוח התצלומים (ת/6) תמונות 1-2 ניתן להתרשם מבור גדול המצוי על גבי הכביש. הבוחן העיד כי הבור ממוקם בכיוון נסיעת רכבו של הנאשם.

זאת ועוד, במקום מוצב עמוד תאורה:

"ש. איפה ממוקם עמוד התאורה בכביש?"

ת. לא בדיוק באמצע אך במקום לא הכי טוב" (שם, שור' 22-23).

סימני הבלימה והחריצה

בסעיפים 9 ו-10 לדו"ח הבוחן התגלו הממצאים הבאים:

"נמצא סימן חריצה ואימפקט באמצע הפנייה כתוצאה מההתנגשות". וכן, **"נמצאו שני סימני בלימה מרכב ב' (הנהג המעורב) באורך 12 מ'..."**. על פי החישוב שערך הבוחן מהירותו הממוצעת הינה 44.54 קמ"ש.

כמו כן, ניתן להתרשם מסימני הבלימה על גבי הכביש בלוח התצלומים תמונות 4, 6 ו-7.

בתרשים תאונת הדרכים (ת/5) שנערך על ידי הבוחן ניתן להתרשם ממיקום סימני הבלימה שיצר רכבו של הנהג המעורב (רכב ב'). כמו כן, ניתן להתרשם ממיקום סימן החריצה.

הבוחן התייחס בעדותו לסימני הבלימה כדלקמן: **"מפנה לסימני בלימת הג'יפ בתמונה 4. מדובר בכביש צר ומשובש, הם מכירים את המקום וצריכים לנסוע בהתאם ובמהירות סבירה"** (עמ' 10 לפרו' ישיבת 31.3.11, בשור' 12-13).

מיקום הרכבים בתאונה

בסעיף 14 של דו"ח הבוחן, על פי הממצאים שאסף, הבוחן מסיק את המסקנות הבאות:

"1. רכב א' נסע מכיוון דרום לצפון בעקומה פנה שמאלה.

עמוד 3

2. רכב ב' נסע מכיוון מערב למזרח.

3. התאונה התרחשה עם חזית רכב ב' בפניה קדמית שמאלית של רכב א'.

4. התאונה התרחשה באמצע העקומה, כאשר ניתן להבחין ברכב ב' בולם ותוך כדי בלימה ממשיך ישר לעקומה".

בעדותו בפניי הדגיש הבוחן כי רכבו של הנאשם, לא שמר על הימין כנדרש: "הוא לא שמר על הימין, בלם ואז קרתה התאונה. מפנה לתמונה 6, הג'יפ בלם צמוד לשול הימני" וכן, "האודי נכנס לעקומה" (עמ' 10 לפרו' ישיבת 31.3.11, בשור' 29-32).

את קביעתו כי רכבו של הנאשם נכנס לעקומה מבסס הבוחן על מיקומי הפגיעות ברכבים כדלקמן:

"ש. אם הג'יפ היה בכיוון הירידה, והאודי כבר התחיל את העקומה, איפה תהיה הפגיעה?

ת. פגיעה עם חזית. ייתכן מאוד שאם הפגיעה ברכב הנאשם היה בדופן האחורי שלו, יתכן ולא הייתי מייחס לו אשמה. הג'יפ לא שמר על הימין שלו" (עמ' 11 לפרו' ישיבת 31.3.11, בשור' 4-1).

ד. דו"ח הפעולה שערך רס"מ עלא אברהים הוגש בהסכמה. בדו"ח הפעולה מתאר השוטר כי הגיע למקום התאונה יחד עם שני שוטרים אחרים והבחין בחמישה פצועים, כששלושה מהם כבר הוכנסו לאמבולנס. ציין כי הרכבים המעורבים בתאונה נגררו.

5. פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העידו מר מוחמד זבידאת והנאשם.

מר מוחמד זבידאת, נוסע ברכבו של הנאשם, העיד בפניי לעניין תוואי השטח והמרחק ממנו ניתן להבחין ברכב נוסף, כדלקמן:

"שם חושך, אין אורות. המרחק של הפנסים של האוטו. היינו בפניה שמאלה, אתה לא יכול לראות מי בא מלמעלה. יש שם עצים וחשוך והכביש צר. יש עמוד חשמל באמצע הצומת, שקיים עד היום" (עמ' 22 לפרו' ישיבת 11.4.13, בשור' 12-14).

כמו כן, העיד: "קודם כל הכביש, ממה שזכור לי בקושי נכנסים שני רכבים. אנחנו היינו בצד הימני. כל הצומת לפי מה שמסומן כאן, יכולים להחנות 1000 רכבים. יש עמוד חשמל" (שם, בשור' 20-22).

לאחר התאונה, מר מוחמד זבידאת פונה לבית החולים באמבולנס לאור פציעתו.

גרסת הנאשם

הנאשם מסר בהודעתו במשטרה את גרסתו כדלקמן: **"כאשר באתי לעקומה שנמצאת סמוך לאיכות הסביבה יש עמוד חשמל בכביש, פניתי שמאלה למעלה ופתאום מישהו בא במהירות.. הרכב השני לא השתלט על הרכב ופגע בי עם חזית רכבו בצד שמאל שלי"** (הודעת נאשם, בשור' 11-15).

כשנשאל מתי הבחין ברכב השני השיב: **"בתוך העקומה בזמן שהרכב השני בא במהירות" שם, בשור' 27-28.**

עוד הוסיף בהודעתו, כי המקום לא היה מואר, רכבו היה תקין והוא לא שטה אלכוהול.

בעדותו בבית המשפט מאשר הנאשם כי כשהגיע לפניה, פנה שמאלה במהירות 30 קמ"ש. לטענתו, לא נסע במרכז הכביש ולא ביצע פנייה חדה, אלא היה זה הרכב המעורב שהגיע במהירות מלמעלה: **"פתאום ראה אותי, נתן ברקס על הכורכר ונכנס בי"** (עמ' 28 לפרו' ישיבת 14.5.14, בשור' 29).

כשעומת עם התרשים שערך הבוחן ועם הטענה כי לא שמר על הימין השיב:

"אין מצב. אז למה הוא ירד מהרכב והתנצל והתחיל לבכות לי שהוא מורה בבית ספר לא יודע איפה והוא מפחד על הרישיון שלו" (עמ' 29 לפרו' ישיבת 14.5.14, בשור' 2-3).

הנאשם טען כי מדובר בכביש צר ושתי מכוניות בקושי נכנסות בו. לטענתו, שמר על הימין והנהג המעורב שהגיע במהירות, הוא האשם. הנאשם אף הוסיף כי לטעמו הנהג המעורב שטה בפארק בטרם קרות התאונה.

כמו כן, הנאשם הדגיש כי נדרש ביקור במקום על מנת להתרשם נכונה ממצב הדברים.

ביקור במקום .6

מיד לאחר עדותו של הנאשם בפני בית המשפט, נערך ביקור במקום בנוכחות כל הצדדים והבוחן.

הבוחן סימן את מקום האימפקט ומיקום תחילת סימני הבלימה וכן את המיקום המשוער של תחילת הבלימה, מרחק 26 מטר.

סיכומי המאשימה:

המאשימה נסמכת בתביעתה על ממצאי הבוחן ומסקנתו כי הנאשם לא שמר על הימין.

ב"כ המאשימה הפנה למספר דגשים ומסקנות של הבוחן. תחילה, טען כי הנהג המעורב הגיב מבעוד מועד וניתן להתרשם מניסיון הבלימה. לעומת זאת, הנאשם לא בלם לפני הפנייה, למרות ששדה הראייה של שניהם זהה. ב"כ המאשימה סבור, כי יש בכך כדי ללמדנו כי הנאשם לא נקט משנה זהירות בטרם הפנייה ולא הבחין כלל ברכב המעורב.

שנית, ב"כ המאשימה טוען כי מיקום הפגיעות וסימן האימפקט בצד השמאלי של הכביש מלמדים על כך, שהנאשם סטה לכיוון נתיבו של הרכב המעורב. הנאשם לא פנה בקשת רחבה מספיק ולכן, המסקנה כי התאונה נמנעת ונתמכת בעובדות.

ב"כ המאשימה הפנה לממצאיו של הבוחן שקבע כי בהתאם לסימנים על הכביש, הרכב המעורב שמר על הימין. כמו כן, הפנה לעדותו של מר **מוסא זבידאת** שהעיד, כי הרכב המעורב היה תמיד על הימין וטרם החל בפנייה.

ב"כ המאשימה התייחס למסקנתו של הבוחן כי שני הנהגים אשמים בתאונה. עם זאת, לטענת ב"כ המאשימה אשמו התורם של הנהג המעורב, באם קיים, אין בו כדי להצדיק את נהיגתו חסרת הזהירות של הנאשם עת התקרב לפנייה של 90 מעלות בתנאי דרך בעייתיים.

לאור כל זאת, מבקש ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם.

סיכומי הנאשם:

תחילה טוען ב"כ הנאשם כי האשם לקרות התאונה אינו הנאשם, אלא הנהג המעורב וזאת מטעמים שונים שפורטו בהרחבה.

תחילה, נסמך ב"כ הנאשם על קביעתו של הבוחן כי מהירות נסיעתו של הרכב המעורב היתה גבוהה ואינה תואמת את תנאי הדרך. ב"כ הנאשם פירט בהרחבה את הקשיים הרבים הקיימים בתוואי הדרך, לרבות, הפנה לטענת הנהג המעורב כי היה חצץ על הכביש. הנאשם אף הודה כי רכבו החליק על גבי החצץ שהיה מצוי על גבי הכביש ורכבו גלש לכיוון רכבו של הנאשם.

לטענתו, הסיבה הישירה לגרימת התאונה הינה נהיגה במהירות, תוך החלקה על חצץ על גבי הכביש מצד הרכב המעורב. לטענתו, כיוון שרכבו של הנאשם כבר החל בפנייה, גלישת הרכב המעורב לרכבו של הנאשם גרמה להתנגשות.

ב"כ הנאשם עומד על התנאים הבעייתיים בנתיב נסיעת הנאשם. בנתיב הנסיעה מצוי בור גדול וכן מטע עצי זית המפריע לשדה הראייה.

כמו כן, ב"כ הנאשם זוקף את העובדה כי לא נמצאו סימני בלימה בנתיב נסיעת הנאשם, לכך שנהג בהתאם לתנאי ודרישות הדרך.

יתרה מזו, לטענת ב"כ הנאשם הרכב המעורב הוא זה שלא שמר על הימין ולכן מיקום הפגיעה ברכבו של הנאשם מצוי בצידו השמאלי קדמי מהפנס.

לסיום הוסיף ב"כ הנאשם, כי עצם כוונת המאשימה לבטל את כתב האישום בשתי פעמים שונות כנגד הנאשם, ושליחת התיק לבוחן אזורי, יש בהם כדי להצביע על קשיים ראייתיים.

לאור כל זאת, ביקש ב"כ הנאשם לזכות את הנאשם מכל אשמה.

8. דין והכרעה

א. נקודות ההסכמה

תנאי הכביש

שני הצדדים מסכימים כי התאונה ארעה ביום ובשעה הנקובים בכתב האישום וכי מדובר בשעת לילה מאוחרת, כשבמקום אין תאורה.

המאשימה בסיכומיה התייחסה לתוואי הדרך במובן שציינה כי מדובר בפנייה חדה ימינה "בקטע כביש צר בירידה בקטע משובש" (סעיף 3 לסיכומי המאשימה).

הצדדים מסכימים על הימצאות הבור בנתיב נסיעת הנאשם, קיומו של מטע זיתים במקום, העובדה כי מדובר בפנייה חדה וכן היות הכביש צר.

אין חולק כי על גבי נתיב נסיעת הרכב המעורב נמצאו סימני בלימה המעידים על ניסיון הבלימה של הרכב המעורב.

כיווני נסיעת הצדדים

אין חולק על כך, כי הנאשם הגיע מכיוון דרום לצפון ועל כך שהחל בפנייה שמאלה, בעוד הנהג המעורב הגיע ממערב למזרח לכיוון הצומת.

אשם תורם

למרות קביעתו של הבוחן כי שני הנהגים אשמים, המאשימה אינה מאשרת כי הנהג המעורב אשם במידת מה בתאונה. עם זאת, לטענת ב"כ המאשימה, תרומתו היחידה של הנהג המעורב היא: "**כי יתכן והתקרב במהירות לא תואמת את תנאי הדרך ומצבה**" (סעיף 3 לסיכומי המאשימה).

ב. נקודת המחלוקת

המחלוקת העיקרית בתיק זה הינה בעניין **האחריות הישירה** לקרות התאונה.

המאשימה טוענת, כי הנאשם הוא האחראי הישיר, כיוון שלא שמר על ימין הדרך עת שפנה בעקומה החדה וחדר לנתיב נסיעת הנהג המעורב.

מנגד, טוען הנאשם כי אמנם החל בפנייה שמאלה, אך היה זה הנהג המעורב שנהג במהירות והחליק עם רכבו על החצץ שעל גבי הכביש והתנגש ברכבו של הנאשם.

כמו כן, הנאשם חולק על קביעותיו של הבוחן לעניין מיקום התאונה, מסקנותיו לעניין שמירה על הימין הן מצד הנהג המעורב והן מצד הנאשם וכן, חולק על קביעותיו כי התנאים הפיזיים לא פגמו בשדה הראייה של הנאשם.

ג. הכרעה

ראשית כל, אני מאמץ את עמדת הבוחן כי שני הנהגים תרמו לקרות התאונה.

התנאים הפיזיים במקום

לאחר שבחנתי את כלל העדויות שהובאו בפניי, את עמדת הבוחן וכן את המקום עצמו, הגעתי למסקנה כי התנאים במקום אינם מיטביים ואפרט.

מדובר בכביש צר ומשובש כפי שמאשר גם הבוחן. במקום מצויים בורות על הכביש, המקשים על הנסיעה. כמו כן, בפינת העקומה ממוקם עמוד חשמל שאינו חורג לתחומי הנתיב, אך התרשמתי כי אינו מאפשר יצירת קשת רחבה מספיק לפניית שני רכבים בו זמנית. הבוחן התרשם כי אמנם הכביש צר, אך מספיק רחב.

בנוסף, במקום מטע עצי זית המצמצם את שדה הראייה של הנהגים.

בבחינת עדויות הנאשם והנהג המעורב, שוכנעתי כי בנתיב נסיעת הרכב המעורב היה מצוי חצץ על הכביש, שהקשה אף

הוא על ביצוע הבלימה של הנהג המעורב.

בשקלול כל הנתונים לעיל, וכן בנסיבות בהן מדובר בשעת לילה מאוחרת, כשהעדים מעידים על כך כי חסרה תאורה במקום, חלה עליהם חובת זהירות מוגברת.

על שני הנהגים היה לצפות הגעת רכב אחר לצומת, גם אם אינם יכולים בפועל לאמת ציפייה זו. לצורך כך, היה על שניהם לנהוג באיטיות, עד כדי עצירה ממש, על מנת לאפשר את הפנייה.

תרומתו של הנהג המעורב

התרשמתי כי הנהג המעורב נסע במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך. הנתבי בו נסע הנהג המעורב משופע כשבסיומו פנייה חדה. אין חולק, כי הנהג בלם את נסיעתו כשהבחין בהגעת רכבו של הנאשם לצומת. עם זאת, אני סבור כי במהירות נסיעתו לא מן הנמנע כי היה נאלץ לבלום בכל מקרה, על מנת לבצע את הפנייה בבטחה.

הנהג המעורב העיד, כי החצץ המצוי על גבי הכביש גרם לו לגלוש לעבר רכבו של הנאשם. השתכנעתי כי הנהג המעורב שמר על הימין בנתיב נסיעתו והממצאים שאסף הבוחן, כמו גם מסקנותיו, מחזקים קביעתי.

סימני הבלימה שנותרו על המסלול אינם מתירים מקום של ספק בעניין זה.

אין זה מן הנמנע, כי לולא הופיע רכבו של הנאשם בנקודה בה הופיע, היה גולש הרכב המעורב לנתיב הנסיעה המקביל בתוך הצומת. עם זאת, בפועל גלישתו נעצרה על ידי רכבו של הנאשם, עת ביצע הפנייה.

לאור כל זאת, אני קובע כי הנהג המעורב תרם תרומה משמעותית לקרות התאונה ויש באופן נהיגתו משום אשם תורם.

שמירה על ימין הדרך מצד הנאשם

לאחר שבחנתי את כלל הנתונים שהיו ברשותי, אני סבור כי הנאשם לא שמר על הימין כפי שנדרש ממנו ובכך גרם לקרות התאונה.

בתרשים תאונת הדרכים (ת/5) שנערך על ידי הבוחן סומנה "נקודת האימפקט" הנלמדת מהממצאים על גבי הכביש. נקודה זו מלמדת על נקודת ההתנגשות בין שני הרכבים. על פי הממצאים, נקודה זו מצויה בכניסה לצומת בהמשך לקו השמאלי התוחם את נתיב נסיעת הרכב המעורב.

אין מחלוקת על כך כי הנאשם החל לבצע את הפנייה וכי הרכב המעורב טרם נכנס לצומת.

בהתאם לפגיעות שתועדו על ידי הבוחן בלוח התצלומים ובשילוב הנקודה בה התרחשה התאונה, אני מסיק, כי הנאשם

לא ביצע פנייה רחבה מספיק וחתך את קצה נתיבו של הרכב המעורב.

השילוב בין שני הנתונים הללו יחדיו מלמדים על מיקומי המכוניות בנקודת ההתנגשות. הבוחן התייחס בעדותו למיקומי פגיעות שונים כדלקמן:

"ייתכן מאוד שאם הפגיעה ברכב הנאשם היה בדופן האחורי, שלו, ייתכן ולא הייתי מיחס לו אשמה. הג'יפ לא שמר על הימין שלו" (שם, עמ' 11, שור' 4-3).

זאת אומרת, אם הפגיעה ברכבו של הנאשם היתה בחלקו האחורי, ניתן היה להסיק כי הרכב המעורב הוא זה שלא שמר על הימין שלו.

כמו כן, מעדותו ומהמצאים במקום, אני למד כי לא בלם את רכבו כלל. הנאשם מעיד כי שם לב לרכבו של הנהג המעורב רק בצומת ממש:

"כאשר באתי לעקומה שנמצאת סמוך לאיכות הסביבה יש עמוד חשמל בכביש, פניתי שמאלה למעלה ופתאום מישהו בא במהירות..(הודעת נאשם, שור'15-11).

אני סבור, כי היה ביכולתו של הנאשם להבחין ברכב המעורב מבעוד מועד, למרות התנאים במקום והיה ביכולתו להגיב ולהימנע מהתנגשות באם היה מבצע את הפנייה באיטיות רבה ובקשת רחבה צמודה לימין. אפנה לעדותו של הבוחן:

"אם הרכבים עם אורות ניתן לראותם" (עמ' 10 לפרו' ישיבת 31.3.11 בשור' 19).

כאמור, קבעתי כי בנסיבות חריגות אלו בתוואי השטח הרלוונטי, ייתכן ונדרש משני הצדדים לעצור את רכבם על מנת לאפשר מעבר בטוח.

לטעמי, חלקו של הנאשם גדול יותר בתאונה ביחס לחלקו של הנהג המעורב. כיוון שהרכב המעורב טרם הספיק להיכנס לצומת ומיקום התאונה מלמד, כי הנאשם לא ביצע פניה רחבה מספיק, אני קובע כי הנאשם הוא האשם העיקרי בתאונה זו.

כאמור לעיל, חלקו של הנהג המעורב לא מועט, אך הוא אינו הגורם הישיר לתאונה. מידת חלקו תובא בחשבון בעת גזירת הדין, כדלקמן:

"הלכה פסוקה היא של" רשלנות תורמת של הקורבן אין השלכה לעניין אחריות הנאשם במישור הפלילי ואין היא מהווה 'הגנה' מפני הרשעה" עם זאת, מטבע הדברים, שרשלנות תורמת תשמש גורם שיילקח בחשבון במסגרת השיקולים לעניין גזר הדין."

(קדמי "על הדין בפלילים", חלק שלישי, 1211).

לאור כל זאת, אני קובע כי הנאשם אשם במיוחס לו בכתב האישום ואני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

אני קובע לטיעונים לעונש ביום 31.12.14 בשעה 10:00.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים ותזמנם למועד הנ"ל.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשע"ה, 08 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים